

تأثیر راهبری شرکتی بر مدیریت استراتژی های کلان مطالعه موردی (بانک های کشاورزی غرب استان مازندران)

سیده مهشیده حسینی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی تاکستان

چکیده

راهبری شرکتی یکی از اجزای حیاتی کسب و کار های موفق است که به طور گسترده از طرف عموم به کار برده می شود. در تمام دنیا برنامه های اصلاحی برای راهبری شرکتی آغاز شده است. بخش اعظم تحقیقات درباره ی ارتباط بین راهبری شرکتی و مدیریت استراتژی کلان بر تأثیر راهبری شرکتی بر مدیریت استراتژی های کلان تمرکز کرده اند. این تحقیق از لحاظ طبقه بندی بر مبنای هدف، از نوع تحقیقات کاربردی است. و برحسب روش، تحقیق توصیفی محسوب می شود. جامعه آماری این تحقیق را بانک های کشاورزی غرب استان مازندران تشکیل می دهند. روش مورد استفاده در این تحقیق، روش داده های تابلویی بوده و برای برآورد الگو از نرم افزار ایویوز استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که: تأثیر راهبری شرکتی بر مدیریت استراتژی های کلان مطالعه موردی (بانک های کشاورزی غرب استان مازندران بر ای (مورد مطالعه: بیمه ی پارسیان) در حد مطلوب می باشد.

واژگان کلیدی: راهبری شرکتی، ساختار مالکیت، مدیریت استراتژیک، تنوع بخشی.

۱-مقدمه :

تحقیقات در باب ارتباط بین راهبری شرکتی و مدیریت استراتژیک عمدتاً بر تأثیر راهبری شرکتی بر مدیریت استراتژیک تمرکز کرده اند. این تحقیق بر پایه فرض جداسازی کنترل مدیریتی و مالکیت بنا شده که در آن مدیران به عنوان نمایندگان صاحبان (مالکان)، سهم قابل توجهی تأثیرات تصمیمات خود را نمی پذیرند (جنسن و مکلینگ^۱، ۱۹۷۶). به منظور کنترل مشکلات نمایندگی منتج از تفکیک عملکردهای تصمیم و ریسک پذیری، سازمان ها عمل تصویب و نظارت تصمیمات را از شروع و اجرای تصمیمات جدا می سازند. بنابراین راهبری شرکتی با تصویب و نظارت بر تصمیماتی مرتبط است که توسط مدیران شروع و اجرا می شوند.

عملکرد راهبری شرکتی معمولاً توسط هیئت مدیره درون سازمان ها انجام می شود. هیئت مدیره همواره قدرت استخدام و اخراج مدیران ارشد و تصویب و نظارت بر تصمیمات مهم را دارد. علاوه بر این، آن ها می توانند از طریق سازگار کردن منافع سهامداران و مدیران ارشد بوسیله ی جبران خدمت مدیران، مخصوصاً عملکرد بلندمدت براساس پاداش هایی چون مالکیت سهام و برنامه های اختیار معامله سهام بر تصمیمات استراتژیک تأثیر بگذارند. تحقیقات تجربی متفقاً دریافتند که مکانیزم های

^۱ . Jensen and Meckling.